

Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Trg Ljudevita Posavskog 5
44000 Sisak

Poslovni broj: P-92/2022-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Općinski sud u Sisku, u ime Republike Hrvatske, po sucu tog suda Vedranu Medakoviću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari prvo tužiteljice Drage Žarinčić OIB: 44202659764 i drugo tužiteljice Slavice Žarinčić OIB: 11218740340, oboje iz Siska, Greda 163A, koje zastupa punomoćnik Dinko Ocvarek, odvjetnik iz Siska, protiv tuženice Marice Turković iz Siska, Ulica Dr. Ive Brodarca 35, koju zastupa punomoćnik Milenko Jakšić, odvjetnik iz Siska, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon glavne rasprave zaključene na ročištu 28. lipnja 2022., na ročištu za objavu presude 14. rujna 2022.,

p r e s u d i o j e

I/ Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev prvo tužiteljice Drage Žarinčić i drugo tužiteljice Slavice Žarinčić koji glasi:

" Utvrđuje se da su tužiteljice vlasnice u 2/3 dijela na jednako (svaka u 1/3 dijela) nekretnina:

- kčbr. 734/2 dvorišna zgrada od 47 m², dvorišta od 192 m², ukupno 239 m² koja je upisana u zk. ul. 5189 k.o. Sisak Stari,

- kčbr. 734/4 kuća od 45 m², dvorišna zgrada od 113 m² i dvorišta od 100 m², ukupno 258 m² a koja je upisana u zk. ul. 5554 k.o. Sisak Stari,

a što je tuženica dužna trpjeti i dopustiti temeljem ove presude uknjižbu prava vlasništva tužiteljica na navedenim nekretninama.

Tuženica je dužna naknaditi parnični trošak tužiteljicama u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

II/ Nalaže se prvo i drugo tužiteljicama da tuženici nadoknade trošak parničnog postupka u iznosu od 7.500,00 kn/ 995,42 eura¹, u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Obrazloženje

1. Tužbom zaprimljenom 14. 10. 2015. pod poslovnim brojem spisa Psp-97/15, Draga Žarinčić (u daljnjem tekstu: prvo tužiteljica) i Slavica Žarinčić (u daljnjem tekstu: drugo tužiteljica) u bitnome navode da je tuženica upisana kao samovlasnik na nekretninama:

- kčbr. 734/2 dvorišna zgrada od 47 m², dvorišta od 192 m², ukupno 239 m² koja je upisana u zk. ul. 5189 k.o. Sisak Stari,
- kčbr. 734/4 kuća od 45 m², dvorišna zgrada od 113 m² i dvorišta od 100 m², ukupno 258 m² a koja je upisana u zk. ul. 5554 k.o. Sisak Stari.

Navode da se tuženica upisala temeljem presude poslovni broj Psp-28/2015. Tužitelji tvrde da su stvarni izvanaknjižni vlasnici navedenih nekretnina u 2/3 dijela nekretnina a u 1/3 dijela kćerka tuženice, dok je tuženica lažnim prikazivanjem činjenica obmanula sud u ovosudskom postupku Psp-28/2015 jer da je lažno i maliciozno izložila kako je ona kupila te nekretnine od prednika Čipor Miroslava i Čipor Radmile, isplatila kupovninu te rekla da ugovora nema, da je zagubljen i da ga nije provela kroz zemljišne knjige. No međutim zatajila je niz činjenica dok je neke lažno prikazala. Predmetne nekretnine kupio je sada pokojni Slavko Žarinčić (bivši suprug tuženice) i tuženica 8. lipnja 1974. od Čipor Ivana i Bunjan Ivana. Zaključen je kupoprodajni ugovor, isplaćena kupovнина, ali ugovor nije nikada proveden kroz zemljišne knjige. Nakon što je brak između Slavka Žarinčića i tuženice razveden, u parnici za podjelu bračne stečevine, između Žarinčić Slavka i tuženice zaključena je sudska nagodba 30. 10. 1985. u predmetu P-739/1985 gdje je pokojni Slavko Žarinčić priznao tuženici pravo suvlasništva u 1/2 dijela predmetnih nekretnina. U toj nagodbi navedeno je da je predmet nagodbe nekretnina kčbr. 734/2 k.o. Sisak Stari i kuća sagrađena na toj čestici. Dana 6. 4. 1983. napravljen je prijavni list kojeg je ovjerio katastar gdje su dotadašnje čestice 734/2 i 734/4 spojene u jednu 734/2 i radi čega se u sudskoj nagodbi spominje samo čestica 734/2. No međutim taj prijavni list nije proveden kroz katastar te i danas postoje dvije čestice 734/2 i 734/4 pri čemu nije sporno da je predmet sudske nagodbe bila čestica 734/2 koja je nastala spajanjem dvije navedene čestice. Kako bi se riješili međusobni odnosi koji su bili radi razvoda braka narušeni, imenovani su pokrenuli postupak razvrgnuća suvlasništva te je tuženica isplaćena s tadašnjih 3.000.000,00 starih dinara čime je pokojni Slavko Žarinčić postao vlasnikom i njezinog suvlasničkog dijela na predmetnim nekretninama. Kasnije je zaključio brak s prvo tužiteljicom u kojem je rođeno dijete tj. drugo tužiteljica. Nakon smrti pokojnog Slavka Žarinčića 20. veljače 2013., provedena je ostavina (O-245/2013 gdje su kao nasljednici proglašene tužiteljice i kćerka tuženice a svi na jednako). Tuženica iako je primila isplatu i iako je ona odgovarala tržišnoj vrijednosti njezinog suvlasničkog dijela, je uporno htjela steći vlasništvo nad predmetnim nekretninama pa je i podnijela sudu tužbu radi poništavanja te nagodbe tvrdeći da u vrijeme zaključenja nagodbe nije bila psihički stabilna, no sud je presudom P-1868/89 odbio njezin tužbeni zahtjev jer su sudski vještaci utvrdili da je bila ubrojiva, da je znala za sadržaj nagodbe, da je sa sadržajem

nagodbe bila upoznata i ona i njezin odvjetnik par mjeseci prije njezina potpisivanja, da joj je nuđeno da ili ona isplati Slavka Žarinčića s tadašnjih 3.000.000,00 dinara pa da ona postane vlasničkom cijele kuće ili da Slavko Žarinčić nju isplati pa da on bude vlasnikom cijele kuće. Stoga tužiteljice predlažu usvojiti postavljeni tužbeni zahtjev u cijelosti, uz naknadu parničnog troška postupka.

2. Tuženica u odgovoru na tužbu od 2. 12. 2015., te podneskom od 29. 12. 2015., osporava tužbeni zahtjev u cijelosti. U bitnome navodi da su predmetne nekretnine stekli njeni roditelji Terzić Kata i Ivan kupovinom okućnice od Bunjan Ivana i Dragice buduću su radili u inozemstvu i kupili zemljište na kojemu su potom izgradili kuću i dvorišnu zgradu. Te navode potvrđuju i sadržaj oporuka iza pokojne Terzić Kate pohranjene kod ovog suda pod brojem Pi-52/14 i Pi-53/14 u spisu oznake R2-1790/14 (O-41/13). U spomenutim oporukama majka tuženice Terzić Kata navodi da je tuženica jedini nasljednik kuće u Sisku, u ulici Ivana Brodarca 35. Stoga tuženica predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. Presudom poslovnog broja Psp-97/2015-41 od 19. travnja 2018. je odbijen u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljica te naloženo da tuženicama nadoknade trošak postupka.

4. Tužiteljice su uložile žalbu kao redovan pravni lijek protiv nepravomoćne sudske presude te je viši Županijski sud u Sisku rješenjem poslovnog broja GŽ-566/2018-3 od 17. ožujka 2022. uvažio žalbu tužiteljica te ukinuo presudu ovog suda Psp-97/2015-41 od 19. travnja 2018. i predmet vratio na ponovno suđenje.

U odnosu na činjenično stanje:

5. U tijeku postupka sud je proveo dokaze uvidom u izvadak iz zemljišne knjige te posjedovnog lista za nekretninu koja je predmetom postupka (str. 5-8, 19-20 spisa), kupoprodajni ugovor od 8. 6. 1974. (str. 9-10 spisa), kopiju katastarskog plana od 6. 4. 1983. sa navedenim novim i starim stanjem (str. 11-12 spisa), izvod iz katastarskog plana od 29. 5. 2015. (str. 13 spisa), rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Sisku, poslovni broj O-245/13, UPP-OS-40/2013 od 16. 5. 2013. (str. 14 spisa), nagodbu od 30. 10. 1985. (str. 15 spisa), tužbu Slavka Žarinčića podnjetu protiv tuženice Marice Žarinčić radi utvrđenja zajedničke imovine 11. 4. 1985. (str. 16-18 spisa), presudu Općinskog suda u Sisku broj P-1868/89 od 12. 6. 1995. (str. 21-22 spisa), odgovor na tužbu tuženice od 27. 11. 2017. sa potvrdom PP Sisak od 27. 9. 2015., dopisom PU Sisačko-moslavačke od 15. 9. 2015., fotografijama (str. 24-34 spisa), podnesak tuženice od 29. 12. 2015. sa preslikama oporuka iza pokojne Kate Terzić i potvrdama o proglašenju oporuka (str. 40-46 spisa), podatke JRO MUP RH za prvo i drugo tužitelje (str. 57-58 spisa), rješenje Općinskog suda u Sisku broj 8 Psp-90/15 od 28. 4. 2016. te zapisnik od 16. 3. 2016. u tom postupku (str. 59-61 spisa), rješenje Županijskog suda u Varaždinu broj GŽ-1239/16-2 od 23. 3. 2017. (str. 77-79 spisa), izvršen je uvid u priklopljene spise P-739/85 (zbirka isprava), R1-380/85, Psp-28/15, O-41/2013 (Z-1737/13 i Pi-5/13), O-245/13 (Z-123/14), R2-1790/14 (Pi-52/14 i Pi-53/14), Psp-90/15, proveden je dokaz očevitom na licu mjesta 1. rujna 2015. uz prisutnost

imenovanog vještaka mjerničke struke Ivica Hapčića koji je potom dostavio nalaz i mišljenje sa dokumentacijom (str. 81-97 spisa), proveden je dokaz uvidom u žalbu tužiteljica od 26. 4. 2018. sa sudskom praksom (str. 149-157 spisa), izvod iz podataka JRO RH (MUP) na ime pokojnog Slavka Žarinčića (str. 169 spisa), podneske dostavljene osobno od strane tuženice (str. 170-176 i 183-184 spisa), povijest promjena na katastarskim česticama 734/2 i 734/4 k.o. Sisak Stari, Područnog ureda za katastar od 23. 5. 2022. (str. 177-179 spisa), proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Ankice Štajdohar i Igora Dinčira, te dokaz saslušanjem prvo tužiteljice i tuženice kao stranaka u postupku.

6. U ponovljenom postupku koji je proveden pod ovosudnim brojem spisa P-92/2022 stranke su dale suglasnost da se pročitaju dokazi koji su izvedeni u ranijem tijeku postupka.

7. U tom smislu je pročitana iskaz svjedoka Ankica Štajdohar koja je u bitnome iskazala da poznaje tuženicu jer su prijateljice iz djetinjstva, te su osim toga i njihovi roditelji bili dobri prijatelji. Živi unazad šest godina u predjelu Siska pod nazivom Zeleni brijeg, ulici koja je neposrednoj blizini nekretnine koja je predmetom ovoga postupka. Tuženicu poznaje vrlo dobro i od ranije. Misli da nekretnina u Sisku u Ulici Dr. Ive Brodarca 35, je od tuženice. Zna da je kupljena od njenih roditelja negdje sedamdesetih godina prošlog stoljeća. Roditelji tuženice su radili u inozemstvu, Njemačkoj, Švicarskoj, Austriji, imali su nekretninu u Sunji, a predmetnu nekretninu u ulici I. Brodarca 35 su kupili kao prazno građevinsko zemljište. Na toj čestici su krenuli graditi kuću i objekte koji postoje i danas. To zna i iz razloga jer je otac svjedokinje bio zidar te je kao dobar prijatelj sa roditeljima tuženice te im pomagao prilikom izračuna materijala koji je potreban za izgradnju kuće. Zna da danas u predmetnoj nekretnini živi tuženica sa kćeri, a svjedokinja ju posjećuje. Zna da je tužiteljica obnavljala krov i struju. Bila je prisutna u nekoliko navrata u kojima se majka tuženice, pokojna Kata Terzić, žalila na bivšeg supruga tuženice Žarinčić Slavka, u smislu da je govorila kako ih je on prevario u odnosu na nekretninu koja je predmetom postupka odnosno kući u Dr. Ive Brodarca. Zna da je majka tuženice oporukom predmetnu nekretninu ostavila tuženici. Tuženica i bivši suprug Slavko su živjeli kao podstanari te bili pomagani od strane roditelja tuženice koji su između ostalog i kupili predmetnu nekretninu i krenuli na istoj graditi kuću. Kada je kuća bila napravljena, već je došlo do toga da tuženica i Slavko nisu bili zajedno, roditelji su tuženice inzistirali na tome da budu zajedno zbog kćeri, čemu se tuženica protivila zbog osobnih razloga jer nije vjerovala Slavku. Svjedokinja je potom pojasnila da je u Sisku od 1987. Da je u centru grada živjela do 2011. a nakon toga u blizini nekretnine koja je predmetom postupka, pa u tom smislu ispravlja ukoliko je u prethodnom iznošenju nalaza drugačije shvaćeno. Tuženica se iz nekretnine u ulici Dr. Brodarca iselila uslijed problema sa Slavkom misli osamdesetih godina. Slavko je potom ostao živjeti u toj kući. Zna da su joj tuženica i njena majka Kata govorili o sudskoj nagodbi u smislu da potpisi koji na istoj postoje nisu njihovi.

8. Saslušan u svojstvu svjedoka Igor Dinčir, susjed tuženice je naveo da živi na adresi u Sisku, Dr. Ive Brodarca 33 te je riječ o nekretnini u neposrednom susjedstvu tuženice. Tamo živi od 1996., a prije toga je u njegovoj nekretnini živio

djed i otac. Sjeća se Slavka Žarinčića, koji je 1996. živio u nekretnini na kućnom broju 35 kada se svjedok doselio. Danas nema saznanja o tome tko živi u predmetnoj nekretnini na kućnom broju 35, a također nema nikakvih saznanja o samom pitanju vlasništva predmetne nekretnine niti je o istome ikada razgovarao sa Slavkom Žarinčićem. O vlasništvu predmetne nekretnine nije pričao sa nikim od stranaka niti mu je poznato bilo što glede sklapanja nekakve sudske nagodbe.

9. Iskazima svjedoka Dinčir Igora i Ankice Štajdohar sud je priklonio vjeru, pri čemu svjedok Dinčir, predložen u postupku od strane tužiteljica, nema saznanja koja bi bila od utjecaja na pitanje osnovanosti postavljenog tužbenog zahtjeva, dok svjedokinja Štajdohar ukazuje na činjenicu prema kojoj je nekretnina koja je predmetom postupka kupljena prije više od 40 godina od strane roditelja tuženice, koji su potom na praznom zemljištu izgradili objekte, a u kojima danas živi tuženica. Svjedokinja također Štajdohar potvrđuje da danas u predmetnoj nekretnini živi tuženica sa svojom kćeri.

10. Saslušana u svojstvu stranke u postupku prvo tužiteljica je u bitnome iskazala kako je bila od 1988. u braku sa pokojnim Slavkom Žarinčićem. Živjeli su na nekretnini koja je predmetom ovog postupka zajedno sa zajedničkom kćeri Slavicom. Poznato joj je kako je kuća u ulici Dr. Ive Brodarca te 1988. već bila izgrađena od strane tuženice i pokojnog Slavka, a prvo tužiteljica i Slavko su nakon toga nadogradili nekretninu na način da su izgradili radionu, haustor i još neke objekte. Slavko je bio mesar. Zna da su on i tuženica imali i mesnicu na moru u mjestu Seline, nakon toga pečenjarnicu u prvoj ulici u gradu Sisku. Poznato joj je kako Slavko nije bio upisan kao vlasnik predmetne nekretnine već su isto bile Bunjan Ivica i Čipor Ivan. Zašto se to pitanje vlasništva nije rješavalo ne zna, ali moguće i zato jer objekti nisu građeni uz dozvole. Prvo tužiteljica sa kćeri živi u predmetnoj nekretnini sve do smrti pokojnog Slavka, nakon čega je u toj nekretnini povremeno. Uglavnom je kod sina u Gredi gdje joj je bila i majka o kojoj se brinula. Pronalazi nakon toga izmijenjenu bravu od strane tuženice na što joj je ukazao susjed Igor Dinčir, a o čemu je detaljnije govorila i u postupku smetanja posjeda koji je vođen pred ovim sudom. Što se tiče dogovora oko imovine između tuženice i pokojnog Slavka, zna da su kod suda sklopili sporazum da Slavko tuženicu isplati u jednom dijelu kuće koji istoj pripada u ulici Ive Brodarca te je Slavko to napravio. Tuženica se sa Slavkom rastala 1984. ili 1985., a Slavko je istu isplatio prije negoli je ona počela zajednicu života sa Slavkom 1988., a o tome da je Slavko isplatio tuženicu zna po tome što joj je Slavko to rekao. U ostavinskom postupku iza Slavka su naveli da i predmetna nekretnina predstavlja izvanknjižnu imovinu, iako ne zna da li su imali bilo kakvu dokumentaciju u odnosu na to, pa su nasljednicima proglašene ona, kći Slavica i kći Marice i Slavka Mirjana, svaka u 1/3 dijela.

11. Iskazom prvo tužiteljice je utvrđeno da su istoj i pokojnom suprugu Slavku Žarinčiću bile poznate činjenica da Slavko nije bio upisan kao vlasnik predmetne nekretnine kao i činjenica prema kojoj je tuženica u posjedu iste. Iskazu navedene nije priklonjena vjera u dijelu u kojem ista navodi da je pokojni Slavko Žarinčić isplatio tuženicu obzirom da iz dokaza koji su dostavljeni u predmetnom postupku ne proizlazi takva okolnost (uvidom u predmet R1-380/95 i obrazloženje presude broj P-1868/89 od 12. 6. 1995. je razvidno da je navedeno kako je Slavko

Žarinčić u tom postupku naveo da je on mislio da će tužiteljica njega isplatiti jer je njezina majka imala oročene novce u Austriji, iz čega jasno proizlazi kako nije isplatio tuženicu temeljem sklopljene sudske nagodbe).

12. Saslušana u svojstvu stranke u postupku tuženica je navela da je upisana kao vlasnica predmetne nekretnine. Istu su kupili njezini roditelji Kata i Ivan sedamdesetih godina prošlog stoljeća za nju i kćer, obzirom da je bilo puno problema u braku između nje i pokojnog Slavka. Roditelji su na toj nekretnini izgradili kuću. Osim toga su i kupili određeni materijal koji je tamo stajao sa namjerom da se izgradi druga kuća sa lokalom na toj čestici. Pokrenula je parnicu radi pitanja vlasništva, nakon što je dobila oporukom istu od svoje majke, te je po upisu prava vlasništva i ušla u predmetnu nekretninu ponovno sa svojom kćeri koja je teško bolesna. Roditelji su nekretninu kupili od Dragice Čipor i Ivana Bunjana koji su bili brat i sestra i zk vlasnici predmetne nekretnine. Nije postojao dogovor između nje i Slavka u odnosu na isplatu niti je nju Slavko ikada isplatio. Za sve negativno i loše od strane Slavka što je učinjeno, smatra odgovornom upravo prvo tužiteljicu Dragu. Ne zna na koga su njezini roditelji kupili nekretninu od Dragice Čipor i Ivana Bunjana. Zna sigurno da na Slavka ugovor nije bio sklopljen. U Selinama su imali mesnicu u kojoj je vrlo teško i naporno radila, dok se Slavko ponašao kao poslodavac te je bio kod brata i kupovao meso na kojemu je ona morala raditi. Samu pečenjarnicu su imali zahvaljujući njezinim roditeljima.

13. Osim navedenih dokaza sud je u postupku proveo dokaz očividom na licu mjesta uz prisutnost imenovanog vještaka mjerničke struke Ivica Hapčića koji je potom dostavio nalaz i mišljenje sa dokumentacijom, a kojim dokazima je priklonjena vjera u cijelosti te je utvrđeno stanje na licu mjesta.

14. Kako je drugostupanjskim rješenjem Županijskog suda u Sisku broj GŽ-566/2018-3 od 17. ožujka 2022. ukazano da prvostupanjski sud nije naveo što je utvrdio uvidom u priklopljeni spis broj R1-380/85, to je u ponovljenom postupku ponovno izvršen uvid te utvrđeno da je riječ o postupku koji je pokrenut 8. 11. 1985. temeljem prijedloga za uređenjem korištenja zajedničkog objekta predlagateljice Žarinčić Marice protiv protustranke Žarinčić Slavka. Iz predmetnog spisa je vidljivo da su stranke na zapisniku 19. 12. 1985. sklopile sudske nagodbe temeljem koje su izrazile sporazum za provođenje diobe suvlasničke zajednice nekretnina koje su se sastojale od porodične stambene zgrade i drvarnice u Sisku, Čuprijska ulica 35 izgrađene na kč.br. 734/2 iz zk.ul. br. 61 k.o. Sisak Stari, kao vanknjižnog vlasništva stranaka na jednake dijelove, na način da te nekretnine u cijelosti pripadnu u isključivo vlasništvo Slavku Žarinčiću, koji je bio dužan na ime udjela druge strane isplatiti protuvrijednost od tri milijuna dinara i to u ukupno 4 obroka.

15. Nadalje, uvidom u kupoprodajni ugovor od 8. lipnja 1974. (str. 9-10 spisa) je utvrđeno kako je isti sklopljen između Bunjan Ivana i Čipor Ivana (kao prodavatelja) te Žarinčić Slavka i Marice (kao kupaca) te se odnosio na kupnju nekretnina upisanih u zk.l. 61 k.o. Sisak, koje se sastoje od kat.čest.br. 734/2 i 734/4 u ukupnoj površini od 494 m². U ugovoru je navedena kupoprodajna cijena koja je bila ugovorena u iznosu od 40.000,00 dinara prije čemu je navedeno da su kupci isplatili iznos od 20.000,00 dinara dok su se ostatak kupoprodajne cijene u iznosu od 20.000,00 dinara obvezali isplatiti do 1. studenog 1974. godine.

16. Uvidom u presudu Općinskog suda u Sisku broja P-1868/89 od 12. lipnja 1995. (st. 21-22 spisa) je utvrđeno da je istom odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice Marice Žarinčić usmjeren na stavljanje van snage sudske nagodbe sklopljene u spisu Općinskog suda u Sisku broj R1-380/85.

17. Uvidom u predmet Općinskog suda u Sisku broj Psp-28/15 je utvrđeno da je tužiteljica 13. 4. 2015. pokrenula postupak protiv tuženika Čipor Miroslava, Čipor Radmile i Bunjan Ivana radi utvrđenja prava vlasništva nekretnina upisanih u zk.ul. 5189 k.o. Sisak Stari i to kč.br. 734/2 i 734/4 te je pravomoćnom presudom zbog ogluhe od 7. srpnja 2015. ista utvrđena vlasnikom predmetnih nekretnina te je naloženo tuženicima priznati i izdati tabularnu ispravu.

18. Uvidom u spis poslovnog broja O-245/2013, UPP-OS-40/2013 i pravomoćno rješenje o nasljeđivanju od 16. 5. 2013. je utvrđeno da je provedeno ostavinski postupak iza pokojnog Slavka Žarinčića, rođenog 26. 10. 1944. a preminulog 20. 2. 2013. te su zakonskim nasljednicima iza istoga u proglašeni supruga Draga Žarinčić (prvo tužiteljice u ovom postupku), kćer Slavica Žarinčić (drugo tužiteljica u ovom postupku) i kćer Mirjana Žarinčić (kćeri pokojnog Slavka Žarinčića iz braka sa tuženicom Maricom Turković), svaka u 1/3 dijela (utvrđeno temeljem uvida u priklopljeni spis O-245/2013), pri čemu je u ostavinsku imovinu uvršteno i navedeno izvanaknjižno vlasništvo kčbr. 734/2 i kčbr. 734/4 k.o. Sisak Stari, temeljem kupoprodajnog ugovora između Bunjan Ivana i Ivana Čipora kao prodavatelja te Slavka Žarinčića i Marice Žarinčić kao kupaca.

19. Uvidom u spis ovog suda poslovnog broja Psp-90/15 je utvrđeno da su tužiteljice Draga Žarinčić i Slavica Žarinčić pravomoćno odbačene sa tužbom za smetanjem posjeda kuće na kč.br. 734/4 i 734/2.

20. Uvidom u podatke JRO RH (MUP) za pokojnog Slavka Žarinčića je utvrđeno da je isti od 11. 10. 1976. do 20. 2. 2013. imao prijavljeno prebivalište na adresi u Sisku Ulica Dr. Ive Brodarca 35 (str. 169 spisa).

21. Uvidom u tužbu radi utvrđenja zajedničke imovine koju su tužitelji dostavili (str. 16-17 spisa) je vidljivo da je Slavko Žarinčić naveo da je sa tuženom zaključio brak 1967., da su potom živjeli u Petrinji da bi se potom 1971. preselili u Sunju, te 1979. počeli graditi kuću u Čuprijskoj 35 u koju su se uselili 1980/1981 (str. 16 spisa).

22. Stoga se u odnosu na utvrđeno činjenično stanje mogu sumirati sljedeće okolnosti i utvrđenja koja proizlaze iz dokaznog postupka:

- da je predmet postupka utvrđivanje prava vlasništva na suvlasničkom dijelu nekretnine upisane u zk.ul. 5189 k.o. Sisak Stari i to kat.čest.br. 734/2 dvorišna zgrada od 47 m², dvorišta od 192 m², ukupno 239 m² te nekretnine upisane u zk.ul. 5554 k.o. Sisak Stari, kčbr. 734/4 kuća od 45 m², dvorišna zgrada od 113 m² i dvorišta od 100 m²,
- da je tuženica upisana kao vlasnica predmetnih nekretnina u cijelosti, koje pravo i zemljišno knjižni upis je stekla temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Sisku poslovnog broja Psp-28/15 od 7. srpnja 2015.,
- da je čestica 734/4 upisana na ime tuženice nakon što je otpisana pod brojem Z-5970/2015, zaprimljeno 7. 9. 2015., sa imena Bunjan Ivana, OIB:

- 56772041838, čije pravo je bilo uknjiženo temeljem pravomoćnog rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Benkovcu broj O-173/2013 od 22. 5. 2013. (utvrđeno temeljem povijesnog zk izvatka – list 91 – 92 spisa),
- da je čestica 734/2 upisana na ime tuženice nakon što je otpisana pod brojem Z-5970/2015, zaprimljeno 7. 9. 2015., sa imena Čipor Miroslava i Čipor Radmile, svakog u ½ dijela, čije pravo vlasništva je bilo upisano temeljem zapisnika broj Z-6020/2006/5189 prijenosom iz starog zk.ul. 1517 k.o. Sisak Stari (utvrđeno temeljem povijesnog zk. izvatka list 93-97 spisa),
 - da na nekretninama koje su predmetom postupka nije bilo promjena – parcelacije (utvrđeno temeljem nalaza i mišljenja vještaka te uvida u arhivsku dokumentaciju),
 - da predmetne nekretnine u naravi čini u cijelosti izgrađeno zemljište na način da se na njima nalazi kuća koja je u cijelosti okružena i zatvorena drugim građevinskim objektima. Do same kuće se prolazi prolazom koji je natkriven u cijelosti bočno i sa gornje strane, lijevo od toga se nalazi prostor koji je prije bio klaonica i hladnjača, a sada je prazan, a desno se nalaze šupe i objekti koji su također zatvoreni. Razvidno da je gotovo više od 90 % cjelokupne površine objekta čest. br. 734/2 i 734/4 izgrađena i nadograđena građevinama kroz različit vremenski period, unazad više od 30 godina (utvrđeno temeljem očevida na licu mjesta),
 - da kuća koja je predmetom postupka nosi kbr. 35 u ulici Dr. Ive Brodarca u Sisku (utvrđeno temeljem očevida na licu mjesta),
 - da je tuženica bila u braku sa sada pokojnim Žarinčić Slavkom, koja bračna zajednica je prestala nakon čega je Žarinčić Slavko bio u braku sa prvo tužiteljicom Dragom Žarinčić, a u kojem je rođena drugo tužiteljica kao njihova kći,
 - da su tuženica i Slavko Žarinčić na zapisniku kod Općinskog suda u Sisku 30. 10. 1985. broj P-739/85, sklopili nagodbu kojom je Žarinčić Slavko priznao bivšem bračnom drugu Žarinčić Marici suvlasništvo na ½ dijela kuće u Sisku, Čuprijska 35 te da će dozvoliti diobu prema sudskoj odluci u vanparničnom postupku u sklopu koje se Slavko Žarinčić obvezao tuženici isplatiti (utvrđeno temeljem nagodbe list 15 spisa),
 - da su tuženica i Slavko Žarinčić na zapisniku 19. 12. 1985. u postupku R1-380/95 sklopili sudsku nagodbu temeljem koje su izrazile sporazum za provođenje diobe suvlasničke zajednice nekretnina u Sisku, Čuprijska ulica 35, izgrađene na kč.br. 734/2 iz zk.ul. br. 61 k.o. Sisak Stari, kao vanknjižnog vlasništva stranaka na jednake dijelove, na način da te nekretnine u cijelosti pripadnu u isključivo vlasništvo Slavku Žarinčiću, koji je bio dužan na ime udjela druge strane isplatiti protuvrijednost od tri milijuna dinara i to u ukupno 4 obroka,
 - da provedenim postupkom nije utvrđeno kako bi Slavko Žarinčić isplatio tuženicu temeljem sudske nagodbe od 19. 12. 1985. u predmetu R1-380/95 pri čemu je iz obrazloženja presude ovog suda broj P-1868/89 od 12. 6. 1995. razvidno da je tuženik Slavko Žarinčić u tom postupku naveo da je on

mislio da će tužiteljica njega isplatiti jer je njezina majka imala oročene novce u Austriji,

- da je pokojni Slavko Žarinčić, bivši suprug tuženice te potom prvo tužiteljice, preminuo 20. 2. 2013. te su pravomoćnim rješenjem o nasljeđivanju poslovnog broja O-245/2013, UPP-OS-40/2013 od 16. 5. 2013. utvrđeni zakonski nasljednici iza istoga u vidu supruge Drage Žarinčić (prvo tužiteljice u ovom postupku), kćeri Slavice Žarinčić (drugo tužiteljice u ovom postupku) i kćeri Mirjane Žarinčić (kćeri pokojnog Slavka Žarinčića iz braka sa tuženicom Maricom Turković), svaka u 1/3 dijela (utvrđeno temeljem uvida u priklopljeni spis O-245/2013),
- da je spomenutim rješenjem o nasljeđivanju poslovnog broja O-245/2013, UPP-OS-40/2013 od 16. 5. 2013. u ostavinsku imovinu uvršteno i navedeno izvanknjižno vlasništvo kčbr. 734/2 i kčbr. 734/4 k.o. Sisak Stari, temeljem kupoprodajnog ugovora između Bunjan Ivana i Ivana Čipora kao prodavatelja te Slavka Žarinčića i Marice Žarinčić kao kupaca, (utvrđeno temeljem uvida u priklopljeni spis O-245/2013),
- da su prvo i drugo tužiteljice 25. 9. 2015. podnijele protiv tuženice tužbu radi smetanja posjeda na nekretninama koje su predmetom i ovog postupka (kat.čest.br. 734/4 i 734/2, zaprimljenu pod poslovnim brojem spisa Psp-90/2015, koja tužba je pravomoćno odbačena rješenjem ovoga suda Psp-90/15 od 28. 4. 2016., te je postupak dovršen pravomoćnim rješenjem poslovnog broja Psp-90/15 od 28. 4. 2016., potvrđenim rješenjem Županijskog suda u Varaždinu poslovnog broja 24 GŽ-1239/16-2 od 23. ožujka 2017. (utvrđeno temeljem uvida u priklopljeni spis Psp-90/15).
- da je pokojni Slavko Žarinčić ima od 11. 10. 1976. do 20. 2. 2013. prijavljeno prebivalište na adresi u Sisku, Ulici Dr. Ive Brodarca 35 (str. 169 spisa).
- da je Slavko Žarinčić u tužbi koju je podnio protiv tuženice radi utvrđenja zajedničke imovine naveo da je sa tuženom zaključio brak 1967., da su potom živjeli u Petrinji da bi se potom 1971. preselili u Sunju, te 1979. počeli graditi kuću u Čuprijskoj 35 u koju su se uselili 1980/1981 (str. 16 spisa).

U odnosu na primjenu materijalnog prava:

23. Odredbom čl. 114. st. 1. i 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (»Narodne novine«, br. 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12. i 152/14. dalje: ZV) je propisano (1) Vlasništvo se može steći na temelju pravnog posla, odluke suda, odnosno nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona. (2) Na temelju stavka 1. ovoga članka stečeno je pravo vlasništva kad su ispunjene sve pretpostavke određene zakonom.

24. Odredba čl. 120. st. 1. i 3. ZV-a propisuje (1) Vlasništvo na nekretninama stječe se uknjižbom u zemljišnu knjigu, ako zakon ne omogućuje da se vlasništvo nekretnine stekne nekim drugim upisom u zemljišnu knjigu. (3) Provedena uknjižba djeluje od trenutka kad je sudu bio podnesen zahtjev za tu uknjižbu.

25. Odredbom čl. 122. ZV-a je propisano da (1) Smatra se da zemljišna knjiga istinito i potpuno odražava činjenično i pravno stanje nekretnine, pa tko je u dobroj vjeri postupao s povjerenjem u zemljišne knjige, ne znajući da ono što je u njih upisano nije potpuno ili da je različito od izvanknjižnoga stanja, uživa glede toga stjecanja zaštitu prema odredbama zakona. (2) Stjecatelj je bio u dobroj vjeri ako u trenutku sklapanja posla, a ni u trenutku kad je zahtijevao upis, nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati u to da stvar pripada otuđivatelju. (3) Nedostatak dobre vjere ne može se predbaciti nikome samo iz razloga što nije istraživao izvanknjižno stanje.

26. Odredbom čl. 123. ZV-a je propisano da (1) Stjecatelj upisom stječe nekretninu kao od njezina vlasnika, ako je, postupajući s povjerenjem u zemljišnu knjigu, u dobroj vjeri stekne od osobe koja je bila upisana kao vlasnik te nekretnine premda to nije bila, i ako mu upis ne bude izbrisan zbog nevaljanosti. (2) Brisanje upisa iz stavka 1. ovoga članka može se zahtijevati zbog neistinitosti (nevaljanosti) prednikova upisa tužbom za brisanje dok ne proteknu tri godine od kad je bio zatražen prednikov upis; ali onaj tko je o neistinitom prednikovu upisu bio uredno obaviješten, može zbog neistinitosti prednikova upisa zahtijevati brisanje upisa samo ako je u roku za žalbu zatražio zabilježbu da je taj upis sporan i odmah, a najkasnije u roku od 60 dana od isteka roka za žalbu, podnio tužbu protiv onih koji su osporenim upisom stekli pravo ili su na temelju njega ishodili daljnje upise u zemljišnu knjigu.

27. Odredbom čl. 128. st. 1. 2. i 3. ZV-a je propisano (1) Nasljednik stječe vlasništvo naslijeđenih stvari u času otvaranja nasljedstva, ako zakonom nije drukčije određeno. (2) Nasljednik je ovlašten ishoditi upis svoga prva vlasništva nekretnine u zemljišnoj knjizi. (3) Stjecanjem prava vlasništva nasljeđivanjem ne prestaju stvarna prava koja su drugim osobama pripadala na odnosnoj stvari, osim onih za koja je to određeno zakonom ili koja po naravi stvari ne mogu dalje postojati.

28. Odredbom čl. 159. ZV-a je uređeno izvorno stjecanje prava vlasništva putem dosjeloosti te je određeno da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari. Samostalni posjednik čiji je posjed pokretne stvari zakonit, istinit i pošten, stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom tri godine, a takav posjednik nekretnine protekom deset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja. Samostalni posjednik pokretne stvari kojemu je posjed barem pošten stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom deset godina, a takav posjednik nekretnine protekom dvadeset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja. Samostalni posjednik stvari u vlasništvu Republike Hrvatske, županija i jedinica lokalne samouprave i jedinica lokalne samouprave i uprave i s njima izjednačenih pravnih osoba, kao i stvari u vlasništvu crkve ili drugih pravnih osoba koje ne traže za sebe dobitak nego služe za dobrotvorne ili druge općekorisne svrhe, steći će dosjelošću vlasništvo tih stvari tek pošto je njegov zakonit, istinit i pošten, ili barem pošten, samostalni posjed neprekidno trajao dvostruko vrijeme od onoga iz stavaka 2. i 3. ovoga članka.

29. Odredbom čl. 18. st. 5. ZV-a propisane su pretpostavke zakonitosti, istinitosti i poštenja posjeda.

U odnosu na tužbeni zahtjev tužiteljica

30. Predmet konkretnog parničnog postupka predstavlja utvrđenje prava vlasništva na nekretninama upisanim u zk.ul. 5189 k.o. Sisak Stari i to kat.čest.br. 734/2 dvorišna zgrada od 47 m², dvorišta od 192 m², ukupno 239 m² te zk.ul. 5554 k.o. Sisak Stari, kčbr. 734/4 kuća od 45 m², dvorišna zgrada od 113 m² i dvorišta od 100 m².

31. Nije sporno da je riječ o nekretninama koje su u zemljišno-knjižnom smislu upisane kao vlasništvo tuženice u cijelosti i koja je takvo pravo stekla nakon pravomoćnosti i ovršnosti presude ovog suda poslovnog broja Psp-28/15 od 7. srpnja 2015., upisom od 7. rujna 2015. od prednika Ivana Bunjana (čije pravo je bilo uknjiženo temeljem pravomoćnog rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Benkovcu broj O-173/2013 od 22. 5. 2013.) te Čipor Miroslava i Čipor Radmile, svakog u ½ dijela (čije pravo vlasništva je bilo upisano temeljem zapisnika broj Z-6020/2006/5189 prijenosom iz starog zk.ul. 1517 k.o. Sisak Stari).

32. Provedenim postupkom je nadalje utvrđeno te nije sporno kako je tuženica danas upisana te u posjedu predmetnih nekretnina, dok su tužiteljice živjele na predmetnoj nekretnini sa svojim prednikom pokojnim Slavkom Žarinčićem do 2014. i koja činjenica proizlazi iz navoda tužbe od 25. 9. 2015. iz priklopljenog spisa Psp-90/2015.

33. Naime, tuženica je bila prva supruga pokojnog Slavka Žarinčića koji je sa tuženicom živio na nekretnini koja je predmetom postupka i koju u naravi čini obiteljska kuća i gospodarske zgrade na adresi u Sisku, Ulici Dr. Ive Brodarca 35. U odnosu na vremensko određenje iz dokumentacije koju su dostavile tužiteljice (str. 16-17 spisa) je vidljivo da je Slavko Žarinčić u tužbi radi utvrđenja zajedničke imovine naveo da je sa tuženom zaključio brak 1967., da su potom živjeli u Petrinji da bi se 1971. preselili u Sunju, te 1979. počeli graditi kuću u Čuprijskoj 35 u koju su se uselili 1980/1981. Iz ostalih priklopljenih predmeta je osim toga utvrđeno da pokojni Slavko Žarinčić i tuženica sredinom osamdesetih vode čitav niz postupaka usmjerenih na rješavanje imovinskih pitanja nakon prestanka faktične bračne zajednice (1985. sklapaju sudske nagodbe i u odnosu na nekretninu koja je predmetom postupka) .

34. Također, nije sporno da je pokojni Slavko Žarinčić nakon prestanka faktične bračne zajednice sa tuženicom bio u braku sa prvo tužiteljicom i u kojem braku je rođena kći odnosno drugo tužiteljica.

35. Osim toga, nije sporno da su međusobni odnosi između pokojnog Slavka Žarinčića i tuženice nakon prestanka bračne zajednice bili teško narušeni, pa su na različite načine i putem većeg broja parničnih i izvanparničnih postupaka pokušavali riješiti međusobne odnose uključujući i pitanje nekretnina koje su predmetom ovog postupka.

36. Nadalje, iz provedenog postupka jasno proizlazi da pokojni Slavko Žarinčić nije bio upisan kao zemljišno-knjižni vlasnik nekretnine na kojoj je imao

imao prijavljeno prebivalište, a preminuo je 20. 2. 2013. te osim toga nije bio upisan kao posjednik iste. Iz pravomoćnog rješenja o nasljeđivanju je utvrđeno da su zakonskim nasljednicama iza istoga utvrđene upravo prvo tužiteljica Draga Žarinčić kao supruga, njegova kći Slavica Žarinčić odnosno drugo tužiteljica (iz braka s prvo tužiteljicom) i kći Mirjana Žarinčić (iz braka sa tuženicom Maricom Turković), svaka u 1/3 dijela.

37. U ostavinskom postupku je navedeno kako je pokojni Slavko Žarinčić bio izvanknjižni vlasnik nekretnina koje su predmetom postupka, pa tužiteljice kao supruga i kći pokojnog Slavka Žarinčića u osnovi traže utvrđenje prava vlasništva svaka na 1/3 dijela nekretnina smatrajući da im takvo pravo pripada temeljem činjenice da su zakonske nasljednice u tom dijelu iza pokojnog Slavka Žarinčića.

38. Stoga predmet postupka ovisi od odgovora na pitanje da li je Slavko Žarinčić kao prednik tužiteljica stekao pravo vlasništva konkretne nekretnine na bilo koji zakonom propisan način odnosno da li postoji zakonska osnova temeljem koje tužiteljice mogu steći pravo upisa u suvlasničkom dijelu nekretnina koje su predmetom postupka.

39. Ovaj prvostupanjski sud u odnosu na navedeno ukazuje da je iz činjeničnog supstrata tužbe te navoda tužitelja proizlazi da osnovu zahtjeva temelje na činjenici prema kojoj smatraju da su stekle pravo vlasništva u ostavinskom postupku iza pokojnog Slavka Žarinčića. Osim toga u tužbi ukazuju na osnovu u vidu zaključenja sudske nagodbe od 30. 10. 1985., a naknadno i na samu dosjeloosti kao zakonski oblik stjecanja prava vlasništva.

40. Stoga predmet postupka predstavlja odgovor na pitanje da li su tužiteljice stekle pravo vlasništva po bilo kojoj od utuženih pravnih osnova, pri čemu valja uzeti u obzir uputu višeg suda kojim se ukazuje na stajalište sudske prakse u odluci VSRH broj Rev-1962/17-2 od 15. rujna 2020. i prema kojem okolnost da se pravni slijednik ne nalazi u posjedu nekretnina nije odlučna za stjecanje prava vlasništva na njegovoj strani.

41. U odnosu na potonje valja ukazati da u postupku nije sporno kako tužiteljice više nisu stvarno i faktično u posjedu predmetne nekretnine, pri čemu iz stajališta na koje je ukazano proizlazi da navedeno ne isključuje mogućnost stjecanja prava vlasništva u slučaju u kojem njihovo pravo proizlazi iz vlasništva koje je prednik stekao na temelju dosjeloosti.

42. U odnosu na pravnu osnovu stjecanja vlasništva nasljeđivanjem ovaj sud primjećuje da u ostavinskom postupku iza pokojnog Slavka Žarinčića nije utvrđeno postojanje vlasničkog prava prednika tužiteljica, već izvanknjižnog vlasništva i to temeljem navoda prvo i drugo tužiteljica kao zakonskih nasljednica, koja činjenica je razvidna iz zapisnika od 15. travnja 2013. (list 4 priklopljenog ostavinskog spisa O-245/2013).

43. Pri tome iz dostavljenih podataka katastra (str. 177-178 spisa) proizlazi utvrđenje prema kojemu prednik tuženika nikada nije bio upisan kao posjednik nekretnina koje su predmetom postupka.

44. Također i tužiteljica u svom iskazu potvrđuje činjenicu prema kojoj pokojni Slavko Žarinčić nije bio upisan kao zemljišno-knjižni vlasnik predmetnih

nekretnina, već su isto bile Bunjan Ivica i Čipor Ivan, pri čemu joj nije poznato zašto se to pitanje vlasništva nije rješavalo.

45. Kako su kuća i nekretnine na adresi u Sisku, Dr. Ive Brodarca 35 (ranije Ćuprijska ulica 35) građene krajem sedamdesetih i osamdesetih godina prošlog stoljeća, a pokojni Slavko Žarinčić je preminuo 20. veljače 2013., to proizlazi da prednik tužiteljica kroz period od posljednjih 25 godina svog života nije pokretao niti inicirao postupak radi utvrđenja prava vlasništva u sklopu kojega bi zahtijevao ili stekao valjani upis takvog prava.

46. Stoga pozivanje tužiteljica na tvrdnju da su stekle pravo vlasništva na predmetnim nekretninama temeljem nasljeđivanja iza pokojnog Slavka Žarinčića nije osnovano, iz razloga jer isti niti u jednom trenutku nije bio niti zemljišno-knjižni vlasnik a niti upisani posjednik predmetne nekretnine, pa tužiteljice nisu mogle steći nasljeđivanjem pravo u onom obliku u kojemu ga prednik na kojega se pozivaju nije posjedovao.

47. Tuženica Marica Turković pak s druge strane, stječe zakonsku osnovu za uknjižbu prava vlasništva pravomoćnom sudskom odlukom Općinskog suda u Sisku poslovnog broja Psp-28/15 od 7. srpnja 2015., i to upravo od osoba koje su bile upisane u zemljišnim knjigama odnosno Bunjan Ivana te Čipor Miroslava i Čipor Radmile.

48. Stoga se u konkretnom postupku ne smije isključiti niti umanjiti činjenica prema kojoj je tuženica stekla pravo vlasništva predmetnih nekretnina temeljem odluke suda u postupku koji je bio usmjeren protiv zemljišnoknjižnih vlasnika i osoba koje joj nisu osporile takvo pravo, čime je stekla valjanu pravnu osnovu u smislu čl. 114. st. 1. ZV-a i upisala pravo vlasništva u zemljišnim knjigama. Takvo konstitutivno pravo tuženice stvara obveze i u odnosu na tužiteljice, i to kako temeljem načela zaštite povjerenja u zemljišne knjige (čl. 122. ZV-a) tako i temeljem načela djelovanja povjerenja u istinitost (čl. 123. st. 1. ZV-a).

49. Tužiteljice u samom postupku i nakon ukidne drugostupanjske odluke ukazuju na pravnu osnovu stjecanja vlasništva pokojnog Slavka Žarinčića u vidu dosjelošći, pa kako činjenica prema kojoj nisu u faktičnom posjedu nekretnine ne isključuje mogućnost stjecanja vlasništva njihovog prednika, to je u postupku valjalo utvrditi da li su ispunjene zakonske pretpostavke za takvom vrstom stjecanja vlasništva.

50. Stjecanje prava vlasništva dosjelošću predstavlja stjecanje na temelju zakona u sklopu kojega stjecatelj stječe pravo ispunjenjem propisanih zakonskih pretpostavki. U tom smislu je u postupku bilo potrebno utvrditi samu sposobnost za dosjedanjem, da li nekretnina može biti predmetom dosjedanja i da li ju je stjecatelj posjedovao samostalno, da li posjed imao zahtijevanu kvalitetu (da li je zakonit, istinit i pošten ili samo pošten) te da li je ispunjen uvjet u odnosu na vremensko trajanje dosjedanja, a sve kako je propisano odredbom čl. 159. u vezi čl. 18. ZV-a, prije toga odredbama čl. 28. i 30. Zakona o osnovnim vlasničkopравnim odnosima (Službeni list SFRJ br. 6/1980, 36/1990, Narodne novine br. 53/1991, 91/1996) koji je prestao važiti stupanjem temeljem čl. 394. ZV-a.

51. Teret dokazivanja činjenica u odnosu na ispunjenje zakonskih uvjeta za stjecanjem prava vlasništva dosjelošću leži u cijelosti na tužiteljicama, pri čemu ovaj sud ukazuje kako u postupku odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku (čl. 2. st. 1. Zakona o parničnom postupku "Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 57/11, 148/11, 25/13, 43/13, 89/14, 70/19. i 80/22. u daljnjem tekstu: ZPP), te su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice (čl. 7. st. 1. ZPP-a). Nadalje, dokazivanje obuhvaća sve činjenice koje su važne za donošenje odluke (čl. 220. st. 1. ZPP-a), a ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu; o postojanju činjenice, zaključiti će primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221. a ZPP-a).

52. Stoga je upravo na tužiteljicama u konkretnom postupku bio teret dokazivanja činjenica koje su bitne za stjecanjem prava vlasništva dosjelošću i koje se odnose ne samo na kvalitetu posjedovanja nekretnina od strane njihova prednika, već i samo vremensko trajanje takvog posjeda. Ovo poglavito stoga jer iz podataka katastra jasno proizlazi da prednik tužiteljica nije nikada bio upisan kao posjednik.

53. Tužiteljice u odnosu na dokazne prijedloge u postupku predlažu saslušanje svjedoka Igora Dinčira, susjeda, iz čijeg iskaza je utvrđeno da je Slavko Žarinčić 1996. (u trenutku u kojem se svjedok doselio kao susjed) živio u nekretnini na kućnom broju 35, pri čemu svjedok nije imao saznanja o tome tko danas tko živi u predmetnoj nekretnini kao niti saznanja o pitanju vlasništva predmetne nekretnine niti je o istome ikada razgovarao sa Slavkom Žarinčićem.

54. Nakon što je predmet odlukom višeg suda vraćen na ponovno postupanje tužiteljice su predložile provođenje dokaza uvidom u službene podatke o prebivalištu pokojnog Slavka Žarinčića i temeljem kojeg je utvrđeno da je isti uistinu imao prijavljeno prebivalište na adresi u Sisku, ulici Dr. Ive Brodarca 35, te nisu predlagale druge dokaze u odnosu na vremenski tijek stjecanja vlasništva dosjelošću niti kvalitetu posjedovanja njihova prednika, smatrajući da provedeni postupak sadrži dovoljno dokaza u odnosu na posjedovanje nekretnine od strane njihova prednika.

55. U odnosu na navedeno ovaj sud ponavlja da se sjecanje prava vlasništva dosjelošću temelji na zakonskim pretpostavka koje kao takve moraju biti utvrđene te se osim toga iste u konkretnom slučaju suprotstavljaju pravnoj osnovi i načinu stjecanja tuženice kao osobe koja je upisana kao vlasnik na temelju zakonite i valjane pravne osnove od zemljišnoknjižnih prednika.

56. Da bi se dosjelošću steklo vlasništvo nekretnine nužno je da samostalni posjed te stvari neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, pri čemu vrijeme potrebno za dosjelošću počinje teći onog dana kad je posjednik stupio u samostalni posjed stvari a završava istekom posljednjeg dana vremena potrebnog za dosjelošću (čl. 160. st. 1. ZV-a), a dužina tog vremena ovisi upravo o kakvoći posjeda i osobi čija se stvar dosjeda.

57. U tom smislu ovaj sud primjećuje da tužiteljice u postupku nisu niti ukazale niti dokazale kojim datumom bi dosjedanje njihovog prednika počelo teći kao niti trenutak kojim bi isti eventualno temeljem zakona stekao pravo vlasništva.

58. Nadalje, iste nisu ukazale niti dokazale da li je njihov prednik bio samostalan posjednik nekretnine kao niti činjenicu da li je njegov posjed bio kvalificiran (zakonit, istinit i pošten) ili samo pošten, a koja kvaliteta posjedovanja dalje utječe na vrijeme koje je potrebno za dosjedanje i razliku između redovite i izvanredne dosjelosti (u sklopu koje je dvostruko vrijeme posjedovanja).

59. Pri tome je u postupku temeljem prijedloga tužiteljica dostavljen podatak Područnog ureda za katastar Sisak o upisanim posjednicima i povijesti promjena na katastarskim česticama iz kojih proizlazi da od 1959 godine od kada se vode podatci prednik tužiteljica nije nikada bio upisan kao posjednik predmetnih nekretnina.

60. Tužiteljice su u odnosu na zakonitost posjedovanja dostavile kupoprodajni ugovor iz 1974. godine koji očigledno nije proveden u zemljišnim knjigama, a da je isti valjan i zakoniti prednik tužiteljice i tuženica su temeljem istoga mogli provesti uknjižbu prava vlasništva prije sada gotovo 50 godina i time riješiti sva sporna pitanja u odnosu na pitanje vlasništva, što očito nisu učinili.

61. Osim toga, tužiteljice u odnosu na drugu osnovu upućuju na sudsku nagodbu koju su njihov prednik i tuženica sklopili na zapisniku 19. 12. 1985. u postupku R1-380/95 na način da nekretnine koje su predmetom postupka u cijelosti pripadnu u isključivo vlasništvo Slavku Žarinčiću, pri čemu je isti bio dužan na ime udjela tuženice isplatiti protuvrijednost od tri milijuna dinara i to u ukupno 4 vremenski određena obroka. Prvo tužiteljica u svom iskazu navodi da je tuženica za predmetnu nekretninu isplaćena te navodi da takvo saznanje crpi od svog prednika Slavka Žarinčića. Međutim, uvidom u obrazloženje presude ovog suda broj P-1868/89 od 12. 6. 1995. je razvidno da je sam Slavko Žarinčić kao tuženik u tom postupku naveo da je on mislio da će tužiteljica njega isplatiti temeljem sudske nagodbe (jer da je njezina majka imala oročene novce u Austriji), pa iz navedeno jasno proizlazi da je i sam prednik tužiteljica 1995. ukazao na okolnost da nije isplatio tuženicu i postupio prema nagodi koju su sklopili 1985. godine.

62. Stoga osnove na koje tužiteljice ukazuju kao osnovu stjecanja vlasništva njihova prednika u vidu kupoprodajnog ugovora i sklopljene sudske nagodbe očito ne predstavljaju valjanu pravnu osnovu obzirom da su u protivnom sam prednik tužiteljica kao i one osobno mogle temeljem takve osnove tražiti odgovarajući upis do kojega nije došlo. S druge strane, za stjecanje vlasništva temeljem dosjelosti je potrebno utvrditi ispunjavanje zakonom propisanih pretpostavki, što u konkretnom slučaju temeljem tereta dokazivanja nije utvrđeno da bi bio slučaj.

61. Prema tome i zaključno, kada je u postupku utvrđeno da su tužiteljice 2013. proglašene izvanknjižnim nasljednicama ostavitelja i svog prednika koji nije bio upisan kao zemljišno-knjižni vlasnik a niti posjednik, iste nisu mogle steći pravo vlasništva nasljeđivanjem temeljem čl. 128. ZV-a, a kako je tuženica stekla pravo vlasništva predmetnih nekretnina nakon toga 2015. temeljem odluke suda u postupku koji je bio usmjeren protiv zemljišnoknjižnih vlasnika i osoba koje joj nisu osporile takvo pravo, ista je stekla valjanu pravnu osnovu u smislu čl. 114. st. 1.

ZV-a, pri čemu takvo konstitutivno pravo tuženice stvara obveze i u odnosu na tužiteljice temeljem načela zaštite povjerenja u zemljišne knjige i djelovanja povjerenja u istinitost (čl. 122. i 123. st. 1. ZV-a), nakon čega je upravo na tužiteljicama bio teret dokazivanja da je njihov prednik stekao pravo vlasništva na temelju zakona odnosno dosjelosti, u kojemu slučaju su iste trebale dokazati samostalni posjed i neprekidno trajanje kroz zakonom određeno vrijeme, pri čemu vrijeme potrebno za dosjelost počinje teći onog dana kad je posjednik stupio u samostalni posjed stvari a završava istekom posljednjeg dana vremena potrebnog za dosjelost, a dužina tog vremena ovisi upravo o kakvoći posjeda i osobi čija se stvar dosjeda, pa kako takve okolnosti i činjenice u konkretnom slučaju nisu ukazane od strane tužiteljica niti posljedično dokazane, to postavljeni tužbeni zahtjev nije osnovan, pa je valjalo odlučiti kao pod točkom I/ izreke.

62. Tuženica u skladu sa uspjehom u sporu te postavljenim zahtjevom ima temeljem čl. 154., 155. i 164. dalje: ZPP-a pravo na naknadu troškova postupka u iznosu od 7.500,00 kn koji se kao takvi odnose na trošak pristupa na pet ročišta 26. 9. 2016., 22. 1. 2018., 13. 3. 2018. 19. 5. 2022. i 28. 6. 2022., te pristup na očevid 1. 9. 2017. u iznosu od po 1.000,00 kn za svako ročište odnosno očevid, odnosno ukupno 6.000,00 kn (Tbr. 9. 1. Tarife). Tuženici na navedeni iznos pripada pravo obračunati pripadajući porez temeljem Tbr. 32. Tarife u visini od 1.500,00 kn, što čini ukupni parnični trošak od 7.500,00 kn.

63. Stoga je temeljem svega navedenoga odlučeno kao u izreci.

Sisak, 14. rujna 2022.

Sudac
Vedran Medaković

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba. Žalba se podnosi putem ovoga suda u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave ovjerenog prijepisa ovog rješenja. O žalbi odlučuje nadležni Županijski sud.

DNA:

1. Tužiteljima po pun.
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **eb311-8bd5d**

Kontrolni broj: **03033-18a2b-f1549**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Vedran Medaković, O=OPĆINSKI SUD U SISKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.